

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 149.

Göteborg den 27 juli 1962.

f.v.b. N O J I R I.

Käraste lilla Hella!

För en stund sedan avlyssnade jag i radio en pjäs, som beskrev den brittiska fregatten Amethysts flykt ur det röda Kina 1949. Den heter: De bröt sig igenom. Och så kommer jag till det viktigaste eftersom min allra minstaste syster fyller 63 år. Och jag gratulerar dej inte bara till din höga ålder utan fastmer till att få fira den alltfört leende mot livet och till att kunna jobba hårt för Gud och människor med så mycken glädje! Sönt är gudagåvor, som du fått ätte Honon! Och du skall väl ha en god fortsättning!

Inte har jag tänkt på förr än jag skulle till att skriva, att detta brev troligen tar längre tid än vanligt på grund av omvägen. För jag kan väl inte ha så god tur som du? Brev nr 148, som jag skulle ha den 22, då ingen post går ut. Skrivet den 17 hog det alltså f y r a dagar. Tack ska du ha för alla varma tankar och hjärte-ord. Tack också för de vackra foton. Det där med min sovande syster satte myror i huvet på mej. Vad var det för en fot, som stack upp mitt framför näsan på henne? Med strumpa på? Låg hon skafföttes med någon eller hur kunde det vara. Inte förr än Ingeborg och Maja kom hit framåt kvällen fick jag klarhet. Dom såg genast att det var kudden som trängde ut ur örngottet!!! Ligger du på golvet? Och sover r ä v ? Om du ville sätta datum och ort på de kort du skickar hem, vore jag så tacksam!

Och 3 duss. kort på mej! Är du inte klok? Jag hade tänkt mej högst 1/2 duss. Men dej kan ju inten lita på. Vem tror du vill ha alla dessa kort? Men tack ska du och ni båda ha i alla fall. Det händer faktiskt någon gång att folk frågar efter ett aldrig så litet foto. Men jag har ju aldrig några.

Nu ska jag fara till Vanförestalten. Och när jag kommer tillbaka återkommer jag med fortsättning.

Nu är det em.. Sven Jerring är i radio. Och just nu sjunger en liten japansk flicka en visa om "Sparvskolan! Det är upptagningar som han gjort på sin långa jordenrundresa som han presenterar i sin brevlåda. Och jag har nyss kommit från sjukhuset, där jag besökte en 70-årsfru, som i flera år gått på kryckor. Hon och hennes dotter Karin Håkansson var i Vällersvik under Karins semester. Åttadag i onsdags föll hon inne på rummet och bröt armen alldeles uppe vid axeln. Och nu är hon tämligen hjälplös. Karin tog sin bil och for till sin syster i Ulricehamn på några dar och jag lovade att i dag gå till hennes mor. Ack ja! Onsdag i förra veckan var jag alltså i Vällersvik. Bjuden till Inga-Lisa, som för ett par år sedan byggde sej en stuga där tillsammans med sin syster och hennes familj. Dom har en förtjusande sak på en stor tomt. Det är som om dom bodde i skogen och dom kan vara så isolerade dom vill och bor ändå mitt ibland folket Jag har inte varit där nere på flera år mer än en stund på kvällen dagen innan David for till Kongo 1960. Och nu är kyrkan så stor och fin. Den tar visst in 300 och ändå räcker den inte till vid vissa möten. Och så den nya längan med högmoderna och fina rum. Sällskapsrummet, eller om det var två, var hur flotta so som helst. För resten så har väl du sett hela härligheten, som jag sitter här och försöker beskriva. Onödigt alltså. Jag träffade bl. a. Bernhard Ernestams samt Inga-Greta och hans Oddestad. När ambulansen kom för att hämta fru H. träffade jag Inga-Greta igen och sa så där lite i förbigående: Å ni mår bra? Ja, sa hon Hans är ju bra nu, men jag är inte så bra. Jag har drabbats av en närvförlamning i tungan, svalget och händerna men är nu mycket på bättringsvägen. Har legat på sjukhus 3 1/2 veckor. Först kunde jag knappast svälja något. Nu kan jag äta vissa sorters bröd och malet kött men inte helt. Det tyckte jag var hårt. Jag märkte ingenting när jag först hälsade på henne. Men nu påpekade hon alltsammans själv. Hon talade sakta och händerna var ganska vassna. Och du vet att hon målar. Stackars dom!

Åkessons hade varit i V. 1 1/2 vecka, då prästen varit kaplan. Vi drack kaffe tillsammans hos Inga-Lisa och så for dom hem med samma tåg som jag på em. Det var rart av lally att ha farmor hemma hos sej, då hon skulle vara ledig. Till Ogunis har jag skickat mitt eget ex. av omskrivna VP. Så tjusiga människor! Å så har dom gett 450:- sv. kr. till Himeji-kyrkan. Härligt folk!

Jag har inte riktigt klart för mej vad dom tillhör för slags församling?
Så bra att Åke H. erkänt blommorna.
Att Oscar Rinell alltid tagit allting grundligt, det är ju ingen hemlighet.
Vad det klar honom att vara den som tar det första spadtaget för att lägga
grunden till ett Guds hus i Himeji! Tacka honom hjärtligt för raderna i dött
brev med gratulationer och allt. *Kalan från ru väsk!*
Alla dom här sommarpredikanterna kom och gratulerade mej i söndags den ene ef-
ter den andre. Är det du som gett order om det? Eller hur kunde dom veta det?
Kan ju hända att Inga-Lisa sagt det, för dom var i Vallersvik, då jag var där.
Dom ska komma till mej någon kväll, då dom får tid. Paketet skall jag vidare
befordra till Gerd var hon är.
Vad det ska bli roligt att få en liten lampa till min TV.
Du ber om förslag på något till julklapp åt Ebba och Ludde. Har ingen aning.
Dom kan jag inte köpa något till själv. Måste alltid ge dom pengar. Själv tar
jag gärna samma slags gåvor. På min födelsedag fick jag i förskott en hel mängd

småbröd, när dom stängde. Och så var dom här den 19 med en vacker Glocksinia
som blomnade rikt. En likadan fick jag av Astråd och Helge och deras flickor.
Blommor från Amanda. Duk av Hildur Augzell. Hon var den enda som var här på
dagen. Allt folk är borta. Vi träffade en gammal Gårda-medlem på bussen, som
följde med oss på körkaffet. På lördagen var Ingeborg och Maja här. Dom reste
bort på söndagen den 22. Och av dom fick jag 3 st. blomstercheckar á kr. 5:-
15:- och i kontanter kr. 50:--. Och jag var hos dom, som har födelsedagar med
2 dagars mellanrum med en blomma för kr. 6:- tillsammans!!! Hur ska man bära
sej åt med sånt folk? Dom får väl en liten peng efter Frida, men annars har
ju dom mycket mindre inkomst än jag.

Majsolja, det låter som man skulle kunna få tag i!
Tänk att Åke Hermanson också har en sjuk mamma. Kräfta i ryggraden. Det är
troligen med det smärtsammaste som finns. Stackars henne! Är hon änka? Så
gammal är hon väl inte?
Så bra att jag slipper skriva den där odrägliga adressen till Noriji!
En härlig födelsedag och käraste hälsningar åtte *Fred. qv*